

ԱՍՏՈՒԾԱՇՈՒՆԶԻ ՄԱՍԻՆ

Աստուածաշունչը ֆրիստոնէական կրօնի հիմնաքարն է: Մարդկային պատմութեան մէջ չէ եղած ու վստահաբար չի՛ կրնար ըլլալ գիրք մը, որ այնքան լեզուներու թարգմանուած ըլլայ, այնքան հրատարակութիւն ունեցած ըլլայ եւ այնքան տարածում գտած ըլլայ՝ որքան Աստուածաշունչը:

Եկեղեցւոյ կողմէ որդեգրուած դաւանաբանական բանաձեւումները, աստուածաբանական ու բարոյական ուսուցումները եւ հաստատուած կանոնները ուղղակիօրէն ներշնչուած են Աստուածաշունչէն:

Աստուածաշունչը կը հանդիսանայ եկեղեցւոյ կեանքին ու մտածողութեան շրջագիծը եւ ծանրութեան կեդրոնը: Արդարեւ, եկեղեցւոյ ծէսը, Աստուածաբանութիւնը, հայրաբանութիւնը, եկեղեցւոյ վկայութիւնը եւ անոր կեանքին բոլոր տարածքները, բնագաւառները ու արտայայտութիւնները՝ միշտ խարսխուած են Աստուածաշունչի վրայ:

Աստուածաշունչը սովորական գիրք մը չէ: Աստուծոյ շունչը կայ հոն: Անոր խորքին, բովանդակութեան հեղինակը Աստուած է, իսկ ձեւին հեղինակը՝ Սուրբ Հոգիով ներշնչուած մարդիկ:

ԱՌԱԿ
Որդեակ, ամբարիշտ մարդիկ թող քեզ չխաբեն եւ չընդառաջես անոնց, երբ քեզ հրաւիրեն: 1:10

ԿԱԹՈՂԻԿԷ

Եկեղեցւոյ ընդհանրականութիւնը կը նշանակէ կաթողիկէ, այսինքն՝ բոլորին պատկանող:

Հայ եկեղեցւոյ պարագային, կրկնակ իմաստ եւ նշանակութիւն ունի կաթողիկէ բառը:

Ընդհանրական ստորագելիէն գատ, ֆաղափ մը Մայր եկեղեցին, նաեւ կոչուած է կաթողիկէ: Այս անուանումը առաջին հերթին տրուած է Ս. Էջմիածին Մայր տաճարին, շեշտելով անոր հանգամանքը, թէ բոլոր հայութեան կը պատկանի: Կաթողիկէ կոչուած է Անիի գլխաւոր Մայր եկեղեցին եւ մեր պատմութեան բոլոր Մայր եկեղեցիներն ու տաճարները:

Աւանդական կանոնն է, որ «Մայր եկեղեցի» կը կոչուին Ս. Աթոռներու եկեղեցիները, եւ այն եկեղեցիները, որոնք առաջնորդներուն նստավայրերն են:

Այստեղ, որպէս լուսաբանութիւն կ'ուզենք արձանագրել, որ կաթողիկէն պէտք չէ շփոթել կաթոլիկութեան հետ, ինչ որ բնորոշիչն է Լատին եկեղեցւոյ եւ որուն հոգեւոր գորագոյն պետն է Պապը, որ կը բազմի Վատիկանի մէջ Իտալիա:

ԲԱՆԿԱԼ

Երբ եկեղեցի կը մտնենք, առաջին հերթին նախամուտին կը տեսնենք երկու փոքր սենեակներ տեղադրուած աջին եւ ձախին... Շարունակելի

ԲՈՒ ԽՈՍԵՂ ԽՆ ՌՅԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՆ ՇԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (ՍՂ.119.105)

ԺԵ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 27 ՄԱՐՏ 2022

ԹԻՒ 13

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ

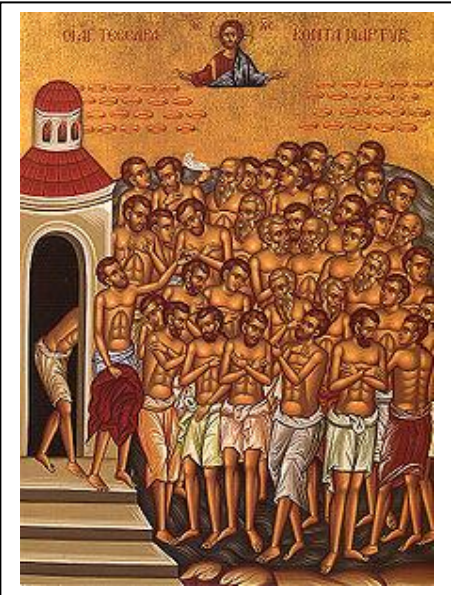
Ես. 65.8-25: Փիլ. 3.1-4.9: Ղկ.17.20-18.14

ՅԻՍՈՒ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 17.20-18.14

Յիսուս առակ մը խօսեցաւ իր աշակերտներուն, ցոյց տալու համար թէ պէտք է միշտ աղօթել՝ առանց վիատելու: Եւ ըսաւ. «Քաղաքի մէջ դատաւոր մը կար, որ ո՛չ Աստուծմէ կը վախնար եւ ոչ ալ մարդոցմէ կ'ամչնար: Նոյն քաղաքին մէջ այրի կին մըն ալ կար, որ իրեն կը դիմէր եւ կը խնդրէր. «Իրաւունքս պաշտպանէ հակառակորդէս»: Դատաւորը երկար ժամանակ մերժեց դատը տեսնել, սակայն ի վերջոյ ըսաւ ինքնիրեն. «Թէեւ Աստուծմէ չեմ վախնար եւ մարդոցմէ չեմ ամչնար, բայց քանի այս այրին նեղութիւն կու տայ ինձի, իր դատը տեսնեմ, որպէսզի մինչեւ վերջ քովս գալով զիս չանհանգստացնէ»: Ապա Տէրը շարունակեց. «Լսեցէ՛ք, թէ ի՛նչ կ'ըսէ անիրաւ դատաւորը: Իսկ Աստուած որքա՞ն պիտի համբերէ իր ընտրեալներուն կրած անիրաւութեան, պիտի չպաշտպանէ՞ զանոնք, որ զիշեր եւ ցերեկ իրեն կը դիմեն: Այո՛, կ'ըսեն ձեզի, որ անոնց իրաւունքը անմիջապէս պիտի պաշտպանէ: Բայց մարդու Որդին, երբ գայ, արդէօք հաւատք պիտի գտնէ՞ երկրի վրայ»:

Այս առակն ալ պատմեց անոնց, որոնք կը պարծենային թէ արդար են եւ ուրիշները կ'արհամարհէին: «Երկու հոգիներ տաճար գացին աղօթելու. մէկը՝ փարիսեցի, միւրը՝ մաքսաւոր: Փարիսեցին մէկ կողմ կեցած, առանձին կ'աղօթէր. «Աստուած իմ, շնորհակալ եմ քեզմէ՝ որ ուրիշ մարդոց նման յափըշտակող, անիրաւ, շնացող չեմ, կամ այս մաքսաւորին պէս ալ չեմ: Այլ շաբաթ երկու անգամ ծոմ կը պահեմ եւ իմ եկամուտիս տասանորդը տաճարին կու տամ»: Իսկ մաքսաւորը մէկ կողմ կեցած, աչքերը առանց վեր բարձրացնելու կուրծքը կը ծեծէր, եւ կ'ըսէր. «Աստուած, ներէ՛ մեղաւորիս մեղքերը»: Կ'ըսեն ձեզի, եզրակացուց Յիսուս, ո՛չ թէ փարիսեցին, այլ մաքսաւորը արդարացած գնաց տուն, որովհետեւ ով որ իր անձը կը բարձրացնէ՝ պիտի խոնարհի, եւ ով որ իր անձը կը խոնարհեցնէ՝ պիտի բարձրանայ»:

ՔԱՌԱՍՈՒՆ ՄԱՆԿԱՆՑ ՏՕՆԸ

Քառասուն Մանկանց տօներ կը յիշատակուի Կապադովկիոյ հոռովմէական գորագունդին պատկանող Քառասուն երիտասարդներու նահատակութեան օրը (Մանուկ գրաբար լեզուով երիտասարդ կը նշանակէ եւ ո՛չ մեր հասկացողութեամբ երեխայ): Թէեւ հաստատուած է, թէ հաւատքով ֆրիստոնեայ այս 40 երիտասարդները ինչ ազգութեան կը պատկանին, բայց հայ ժողովուրդը անոնց հաւաքական նահատակութիւնը կը սրբագործէ ու արժանի կը դարձնէ հանդիսաւոր կրօնական տօնախմբութեանց եւ ժողովրդական յիշատակութեան:

Հոռովմէական բանակէն ներս խիստ հարցաֆննութեան մը ընթացքին կը յայտնաբերուի այս երիտասարդ բանակայիններուն ֆրիստոնեայ ըլլալը: Մի քանի անգամ կ'առաջարկուի անոնց վերադառնալ հին աստուածներուն, թէ ոչ՝ ենթարկուիլ հաշուեյարդարի:

Երիտասարդները, համարձակախօս եւ անդրդուելի, կը յայտնեն, թէ իրենք միշտ եղած են ու կը մնան հաւատարիմ Սեբաստիոյ թագաւորին, սակայն ուխտ ունին նաեւ անխախտ պահելու իրենց երկնաւոր թագաւորին նկատմամբ իրենց հաւատքը, որ իրենց համար կենսական է, աղբիւր է յոյսի, խանդավառութեան եւ ֆաջութեան: Իրքեւ պատիժ այս ընդդիմախօսութեան, ֆառասուն երիտասարդները կը նետուին սառած լիճի մը մէջ:

Նոյն ատեն կը յայտարարուի, որ եթէ անոնք յանկարծ դարձ գործեն դէպի հին աստուածները, լիճին օտար իրենց տրամադրութեան տակ կայ բաղնիք եւ ջուր: Քառասուն ֆաջ երիտասարդները հաւատքի գօրութեամբ կ'որոշեն ընդունիլ իրենց վերապահած նակատագիրը: Անոնցմէ մէկը միայն, չդիմանալով այս մահին, կը վազէ սառած ջուրէն դուրս, սակայն տաք ջուրին հագիւ դպած, յանկարծամահ կ'ըլլայ: Մնացած 39-ը կը մնան անդրդուելի: Գիշերով, յանկարծ երկնային լոյս մը կը ցառագայթէ լիճին վրայ ու լուսապսակներ կ'երեւին երիտասարդներուն գլուխներուն վրայ: Պահակներէն մէկը ականատես ըլլալով այս հրաշքին, անմիջապէս դարձի կուգայ ու կը յայտարարէ, թէ ինք կը դառնայ Քրիստոնեայ, անմիջապէս կը նետուի սառած լիճին մէջ ու կ'ընդունի փոխարինելու օրացող ֆառասուներորդ զինուորը:

Սուրբերու անունով կոչուած եկեղեցի գոյութիւն ունի Լիբանանի մէջ, որ կը գտնուի Նոր Մարաշ թաղը Պուրն համուտ:

Հ ՈԳԵՒՈՐ ՊԱՏ ԳԱՍ

ԱՌՎԵՑ ՏԱՌՎՊԼՆԵՐԻ՝ ԶԿԱՅ ՍՐԲՈՒԹԻՒՆ

Առանձնակի աղօթքի պահերը, որոնք Սուրբ Հոգիով կ'առաջնորդուին՝ մեզ կը դարձնեն սուրբ եւ կատարեալ: Դժուարին պահերու, ծանր փորձութիւններու եւ հալածանքի դիմաց համբերութիւն ու ժպիտ ցուցաբերելը՝ անկասկած, որ մեզ կ'առաջնորդեն դէպի ՍՈՒՐԲԸ, դէպի սրբութիւն, դէպի ԿԱՏԱՐԵԱԼԸ, դէպի կատարելութիւն:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ՊԱՍԸ

Քրիստոնեայ մարդը, Քրիստոսը սիրող մարդը, սուրբ կեանք ապրիլու գող մարդը, պէտք է զիտնայ եւ միշտ յիշէ, որ պատմութեան ընթացքին ոչ ոք սրբացած է կամ սուրբ անունը ստացած է առանց տառապանքի ու նեղութեան, առանց հալածանքի ու չարչարանքներու: Տառապանքն է, որ մեզ կը սրբացնէ, բայց կը սրբացնէ միայն այն ատեն, երբ մնայուն համբերութեամբ եւ աստուածատուր քաջութեամբ կը դիմակալենք զանիկա: Ոչինչով կ'օգտուինք, երբ չարչարուինք եւ տրտնջանք: Բայց, երբ չարչարուինք ու մեր բերանը փառաբանութեամբ բանանք՝ այն ատեն է, որ կը սրբանանք:

ՕՐՀՆԵԱԼ Է ԱՍՏՈՒԱԾ

ԵՐԲ ԿԱՍՈՒԾՄԷ ԶՕՐՈՒԹԻՒՆ ԵՐ ՇՆՈՐՀԷ ԿՈՒՉԵՍ ԽՆԴԻՆ, Կարդա՛ ՍԿՂՄՈՍ 59

Թշնամիներէս ազատէ զիս, ո՛վ իմ Աստուածս, վրաս յարձակողներէն պաշտպանէ զիս: Ազատէ՛ զիս չարագործներէն, արիւնահեղ մարդոցմէ փրկէ զիս: Տես, ահա դարան լարած ինծի կը սպասեն, ինծի դէմ դաւ կը նիւթեն վայրագ մարդիկ, իմ ոչ մէկ մեղքիս կամ յանցանքիս համար, Տէր: Ոչ մէկ անօրէնութիւն գործած եմ, բայց կը յարձակին եւ ինծի դէմ ճակատ կը կազմեն: Ել, տես օգնէ ինծի: Դուն Տէր, Ամենակա՛լ Աստուած, Աստուածը քու ժողովուրդիդ, ել, պատժէ բոլոր ազգերը, ողորմութիւն ցոյց մի տար նենգ չարագործներուն: Ամէն իրիկուն կը վերադառնան, շան պէս ոռնալով քաղաքին շուրջ կը դառնան, իրենց բերնէն դուրս փսխելով սպաննիչ խօսքեր, որոնք իրենց շրթունքներուն վրայ են միշտ, որովհետեւ կը խորհին՝ «Ո՛վ է լսողը»: Բայց դուն, ո՛վ Տէր, կը ծիծաղիս անոնց վրայ, եւ կը հեզնես այսպէս խորհող ազգերը: Ո՛վ իմ Զօրութիւնս, քեզի կը սպասեմ, որովհետեւ ասպաւնս ես, ո՛վ Աստուած: Չիս սիրող Աստուածը ինծի օգնութեան պիտի հասնի, Աստուած ինծի յաղթապանձ նայիլ պիտի տայ թշնամիներուս վրայ: Մի՛ բնաջնջեր զանոնք շուտով, որպէսզի չըլլայ թէ իմ ժողովուրդս մոռնայ. այլ՝ քու գօրութեամբդ ցիր ու ցան ըրէ զանոնք, եւ նուաստացուր զանոնք, ո՛վ Տէր, դուն՝ մեր պաշտպան վահանը:

ՇԱՐՈՒՆԱԿԵԼ ՍԱՂՄՈՍԱԳԻՔԷՆ